

Khi mà đi đã sếp quần chúng đi u cho biết tránh xa chính trị để mình tình cho kẻ xấu ác hoành hành thì thì họ làm sao nên chính trị của quần chúng không dễ bỏ, không xa, không ác đâu ...

Tôi đã sinh ra và trưởng thành trên mặt đất này mà tôi thường xuyên nghe từ miệng của những người tôi nhìn chung quanh nào là “đừng có dính vô chính trị mà khổ thân” hoặc “ai làm chính trị thì kẻ thù đi” hoặc “hãy theo 3 cái từ ngữ kia kìa, bỏ tay, bỏ tai, bỏ miệng đi!” hoặc “thật thà như vậy thì không nên dính vào chính trị” hoặc “làm chính trị phải gian hùng, phải thao diễn, phải ác đâu” hoặc “chính trị rồi thì bọn không phải là cho người hiền đâu” ... vân vân. Nói tóm lại là những bài học tôi được người lớn dạy bảo có thể tóm gọn trong vài chữ: hãy tránh xa chính trị.

Những người xét của họ không phải là không đúng với sự thật. Những không may chúng chỉ là những sự thật của một xã hội đã chìm ngập quá lâu trong bóng tối. Những người khuyên rằng của họ không phải là không có lý. Những người buồn thay chúng chỉ là cái lý của những người đã bị chìm quá lâu trong nếp sống vong thân.

Thế nào là vong thân? Vong thân là khi tự thân đã đánh mất chính mình, đã không thể có được sự tự chủ và tự do, đã không được quyền làm người, đã không được sống như là một con người đúng nghĩa, đã trở thành vô cảm trước những đau khổ của người khác. Trong môi trường như vậy thì làm sao mà không khổ, làm sao mà kẻ xấu ác không hoành hành, làm sao mà chính trị không dễ bỏ, làm sao mà người hiền không bị bóp chết.

Câu hỏi quan trọng là: ai đã dung dưỡng những người thao túng kẻ xấu ác đó, ai đã đưa cho bóng tối áp bức tàn phá, ai đã tiếp tay cho nếp sống vong thân?

Không c n bi t ai đã t o ra nh ng th x u ác, không c n bi t ai đã áp
đ t nh ng th x u ác, không c n bi t ai đã duy trì nh ng th x u ác,
có m t đi u ch c ch n là CHÍNH TÔI ĐÃ DUNG D NG NH NG TH X U ÁC ĐÓ; CHÍNH TÔI
ĐÃ Đ CHO BÓNG T I PH TRÙM Đ T N C; CHÍNH TÔI ĐÃ T I P TAY CHO N P S NG
VONG THÂN. Vâng, chính là tôi, m t con dân c a t qu c. Chính là tôi, m t thành viên c a xã
h i. Chính là tôi, m t tác nhân c a môi tr ng s ng.

T i sao có th là nh v y? R t đ n gi n. T i vì là:

KHI IM L NG TR C NH NG ĐI U X U ÁC, TÔI ĐÃ TR C T I P Đ NG LỖA. KHI CAM CH U
CU I Đ U TR C NH NG ĐI U X U ÁC, TÔI ĐÃ TR C T I P KHUY N KHÍCH. KHI TRÁNH
XA CH DI N RA NH NG ĐI U X U ÁC, TÔI ĐÃ TR C T I P M R NG.

Khi mà đ i đa s công dân đ u ch bi t im l ng khu t ph c tr c đ c
tài chuyên ch , tr c tham nh ng lũng đ n, tr c tr n l t c ng đ t, tr c đ i gian b ng bít,
tr c gian ngoa x o quy t, tr c kh ng b b o hành, tr c b t chính b t minh, tr c tham lam
tráo tr thì th h i làm sao đ t n c không đ y đ y đ c tài chuyên ch , tham nh ng lũng đ n,
tr n l t c ng đ t, đ i gian b ng bít, gian ngoa x o quy t, kh ng b b o hành, b t chính b t
minh, tham lam tráo tr ???

Khi mà đ i đa s qu n chúng đ u ch bi t tránh xa chính tr đ m c
tình cho k x u ác hoành hành thì th h i làm sao n n chính tr c a
qu c gia không đ b n, không x u xa, không ác đ c, không tà đ o, không chuyên ch , không
n m trong tay c a b n đ u trâu m t ng a???

Khi mà m i cá nhân không dám xác l p quy n l c c a chính mình đ t o ra s c m nh c ng
h ng giúp xác l p quy n l c c a toàn dân thì th h i làm sao m t đ ng c m quy n không thao
túng, không t ng i trên c lu t pháp, không ngang nhiên v vét tài nguyên c a đ t n c, không
hút n o máu m c a bá tánh, không kh ng b nh ng ti ng nói đ i l p, không đ i x tàn t v i
đ ng bào ru t th t h n c nh ng k ngo i bang đô h thu c đ a???

S ng trong m t qu c gia, đ u mu n hay không mu n thì m i ng i dân trong qu c gia đó cũng
đã t nhiên tham gia vào n n chính tr c a đ t n c r i. Ch có đi u là tham gia đ bi n qu c
gia đó thành m t qu c gia lý t ng, thành m t n i ch n đáng s ng cho m i ng i và m i ng i

bình cách tích cực xác lập quy định của người dân qua hành động cụ thể hay là tham gia đời sống quốc gia đó thành động tác trên gian bình cách im lặng, cụ thể và lánh xa. Bởi, tôi không nghĩ lập luận của tôi là, “im lặng, cụ thể, lánh xa” là cách tham gia chính trị đời sống mà tôi muốn thành động tác.

Mãi cho tới ngày hôm nay tôi vẫn phải nghe từ miệng của những người chung quanh những lời khuyên từ, cũng với hàm ý “hãy tránh xa chính trị.” Nhiều người họ trước đã bỏ đi để với những lời khuyên vô trách nhiệm này. Tôi họ đang đi đang bị “mang nặng kim cô” với cộng đồng này. Nếu không có sự thay đổi với những thứ thì có lẽ những thứ họ mai sau cũng sẽ không khác hơn. Tôi thấy sự đau đớn và lo lắng. Với một tâm lòng vì tình đồng bào dân tộc, tôi xin mượn phép được hét to để mọi người, mọi người họ --trước kia, ngay bây giờ và mai sau-- và mọi giai tầng của đất nước cùng nghe với một sự thật đơn giản:

KHÔNG CÓ MỘT CÔNG DÂN NÀO SỐNG TRÊN ĐẤT NƯỚC CỦA MÌNH CÓ THỂ TRÊN LÁNH THAM GIA CHÍNH TRỊ, CHỈ CÓ SỰ CHỌN LỰA THAM GIA CHÍNH TRỊ BÊN THÁI ĐỘ NÀO MÀ THÔI.

Những động bào của tôi là, nhất là những người trẻ trong này mai sẽ phải kê vai nâng đỡ một gánh nặng, xin đừng để cho kẻ xấu ác tiếp tục khống chế bình cộng đồng này “hãy tránh xa chính trị.” Cũng đừng để cho những kẻ này vô trách nhiệm như là sự cộng một người họ rằng cộng với cộng đồng “hãy tránh xa chính trị” đời sống thành kẻ vô trách nhiệm như họ.

Số những người nào cũng phải có gì đó hơn. Khi mà những người của dân đã bị coi thua sút về, khi tài sản của dân đã bị tước đoạt như là y đồ trong túi, khi tôn nghiêm của dân đã bị chà đạp quá đáng thì GIỚI HẠN CỦA SỰ NHẬN NHẬN CẢ ĐÃ BỊ PHÁ VỠ. Đã đến lúc mọi người cùng nhau tham gia vào nền chính trị của đất nước một cách tích cực và cụ thể để tái lập một chế độ hành động của dân, do dân và cho dân. Đã đến lúc mọi người cùng nhau tham gia vào nền chính trị của đất nước một cách tích cực và cụ thể để tái lập một xã hội văn minh và tiến bộ.

Đời điếm lịch sử này toàn dân đang có cơ hội để giành lấy NHÂN QUYỀN VÀ DÂN QUYỀN đã bị tước đoạt trong nhiều năm qua, hãy tham gia để XÁC LẬP QUYỀN LỢI CỦA NGƯỜI DÂN BÊN CHÍNH SỰ CỘNG HÒA TOÀN DÂN và nói cho ĐCSVN biết rằng DÂN LÀ CHỦ CỦA ĐẤT NƯỚC NÀY chứ không phải họ. Hãy tham gia với quyết tâm “KHÔNG KHOAN NHƯỜNG CÁI XẤU ÁC” những KHÔNG ĐỂ BỊ Ô

NHÌM BỊ HỒN THÙ. Hãy tham gia với MỘT TÌNH THẠNG LẠN và CHO MỘT C M LẠN.

Con đường mà chúng ta cùng đi đến XÁC LẬP QUYỀN LẬP C CẢ NGƯỜI DÂN BỊ NG CHÍNH S C M NH CẢ TOÀN DÂN chắc chắn là không bằng phẳng, nếu không muốn nói là có thể phi hy sinh c tánh mạng. Trên con đường đó, chúng ta tuy t d i không thể s d ng b o l c đ đ i kháng với b o l c; tuy t d i không thể đ h n thù đ n chúng ta vào con đường l p l i sai l m l ch s mà chính chúng ta đã t ng là n n nhân; tuy t d i không thể đ s s h i bi n chúng ta thành lữ ng i x u ác mà chính chúng ta đang lên án h . Nh ng cái không thể này không ph i là nh ng ý nghĩ “lãng m n trong đ u tranh” mà là m t “tính toán chính l c” s quy t đ nh xác su t thành b i c a m t cu c cách m ng, trong đó có c n l c ki n t o m t qu c gia lý t ng sau khi qu t ngã đ c ch đ đ c tài. Nh tôi đã t ng nói trong bài Bát Chánh K i n Cho 1001 Ghonim C a VN:

Ch có tình th ng l n m i chuy n hóa đ c tâm th c con ng i và đ a cá nhân, ch ng t c, nhân lo i v t lên trên m i đ bi t đ h i n thành m t môi tr ng s ng dung n p h n, ph n th nh h n, nhân b n h n và an ninh h n.

Hãy dùng chính cái s c m nh chúng ta có đ c mà h không có đ th ng. H có s c m nh c a b o l c, chúng ta có s c m nh c a bi n ng i ph n kháng b t b o đ ng. H đ c tài chuyên ch , chúng ta bi u đ ng dân ch t do. H khinh b c nhân dân, chúng ta có lòng thành kính th hi n qua s tôn tr ng nhân quy n và dân quy n. H tàn nh n với dân đen, chúng ta có lòng t m n th hi n qua s quan tâm và t ng tr . H chà đ p sĩ phu và trí th c, chúng ta tôn tr ng l ng nghe dù là ti ng nói đ i l p. H bán n c c u vinh, chúng ta s c son với ti n nhân gi n c và đ ng n c. H b t m t thiên h , chúng ta có thông tin và s th t. H có ĐCSVN, chúng ta có toàn dân trong đó bao g m c c nh sát, quân đ i và CNV c a b máy hành chánh. H có đ c ng n roi c a k c m quy n, chúng ta có đ c áo giáp l ng tâm và nhi t tình c a toàn nhân lo i trên th gi i. H s d ng c ng thi XHCN đ ti p t c ph bóng t i lên đ t n c, chúng ta mang quang huy c a m t tr i chân lý “s ng nh con ng i” chi u sáng kh p hang cùng ngõ h p. H ch có m t k t qu duy nh t là ph i đ u hàng tr c s c m nh c a toàn dân, chúng ta có

m t ch n l a đúng đ n là s ô m vào vòng tay t t c nh ng ng i đã qui ph c tr c s c m nh c a dân. H ch c ch n s tan rã, chúng ta ch c ch n s có 1001 Ghonim c a Vi t Nam b c ra t dân đ hoàn thành ý nguy n c a dân th ý nguy n đ n gi n mà thiêng liêng: M I NG I Đ U Đ C S NG NH M T CON NG I.

Đã đ n lúc m i ng i c n ph i đ ng lên cùng nhau tham gia vào n n chính tr c a đ t n c m t cách tích c c và c th đ tái l p m t c ch đ u hành đ t n c c a dân, do dân và cho dân. Đã đ n lúc m i ng i c n ph i đ ng lên cùng nhau tham gia vào n n chính tr c a đ t n c m t cách tích c c và c th đ tái l p m t xã h i văn minh và thi n đ c.

Và cho những ai còn e ngại, sao không thử bắt đầu với trách nhiệm nhỏ nhất như tác giả Nguyễn Ngọc Già đã viết trên Dân Luận: “Mọi lần chúng tôi gặp nhau hàn huyên, tôi và anh ấy luôn nói về tình hình chính trị - xã hội, tôi cũng hay chia sẻ những bài viết của mình với anh ấy. Ban đầu anh ấy ngại ngùng và có vẻ lảng tránh, dần dần (sau vài năm trôi đi) anh ấy bắt đầu né tránh và quan tâm hơn. Tôi dần thêm bước tiếp theo, đề nghị anh ấy đọc bài của tôi, anh ấy bảo: “tôi yêu đất nước này, và cũng rất đau đầu với những bất công xảy ra trong xã hội, những có lẽ tôi không có lý tưởng như anh”, tôi trả lời: “không, đó không phải là lý tưởng, đó là trách nhiệm của chúng ta. Anh cứ coi nhé, trách nhiệm của tôi là viết, trách nhiệm của anh là đọc và truyền bá cho những người chung quanh. Hãy bắt đầu từ trách nhiệm nhỏ nhất”, và anh ấy đồng ý.”

Xin đề nghị tránh xa chính trị !